

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 116 af 13. april 1972 om Lønmodtagernes Garantifond (Folketingstidende 1971-72, sp. 480, 643, 4259 og 4476; tillæg A, sp. 417; tillæg B, sp. 999; tillæg C, sp. 231) som ændret ved lov nr. 293 af 26. juni 1975 (Overdragelse af krav til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse), lov nr. 266 af 26. juni 1975 om ændring af konkursloven, tvangsakkordloven m.v. (Betalingsstandsning m.v.), § 6, og lov nr. 299 af 18. juni 1977 om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m.v., § 13.

Efter § 1 i loven om Lønmodtagernes Garantifond omfatter fondens garanti krav på løn m.v. i tilfælde af arbejdsgiverens konkurs, arbejdsgiverens død, såfremt boet behandles efter skiftelovens kapitel 3, eller virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet.

Lønmodtagernes Garantifond dækker krav, der i tilfælde af konkurs ville have fortrinsret efter konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-3, jfr. stk. 2, der er optrykt som bilag. Disse krav dækkes i det omfang, de er forfaldne senest 6 måneder før fristdagen eller det tidspunkt, fonden fastsætter skal træde i stedet for fristdagen, jfr. § 2, stk. 2, i loven om Lønmodtagernes Garantifond.

Efter konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, jfr. bilag, kan de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte krav opnå fortrinsret i et konkursbo, selv om de er forfaldne forud for 6 måneders-fristen, såfremt fordringshaveren efter skifterettens skøn har søgt kravet gennemført uden ugrundet ophold, men ikke har kunnet nå at foretage et udlæg, der opretholdes i forhold til konkursboet. I loven om Lønmodtagernes Garantifond er der ikke en tilsvarende hjemmel.

Der har i praksis vist sig tilfælde, hvor det forekommer urimeligt, at lønmodtagere, der aktivt har fulgt deres krav, men som ikke – på grund af udefra kommende omstændigheder som f.eks. retternes berammelsestider – har kunnet opnå anerkendelse af kravet inden for 6 måneders-fristen, ikke kan opnå dækning fra fonden.

Det forekommer især urimeligt, at fonden ikke

kan hjælpe sådanne lønmodtagere i de tilfælde, hvor der ikke er udsigt til, at kravet vil blive dækket gennem konkursbehandling, således at lønmodtageren må bære det endelige tab som følge af arbejdsgiverens manglende evne eller vilje til rettidigt at betale skyldig løn.

Regeringen finder denne retstilstand uheldig og foreslår derfor, at loven om Lønmodtagernes Garantifond ændres, således at fonden også kan dække krav på løn m.v., der er omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, under forudsætning af, at kravet er søgt gennemført uden ugrundet ophold.

Bestyrelsen for Lønmodtagernes Garantifond har anbefalet en sådan ændring og har fremhævet, at der på baggrund af hidtidige erfaringer kun er tale om et begrænset antal tilfælde, og at ændringen derfor ikke forventes at ville belaste fondens udbetalinger i følelig grad.

Udgifterne ved forslaget

Lønmodtagernes Garantifond finansieres ved bidrag fra arbejdsgiverne, herunder staten, men ændringen påregnes ikke at få indflydelse på fremtidige bidrag til ordningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 og 2

I henhold til konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, er det skifteretten, der udøver skønnet over, om krav på løn m.v., der er forfaldne forud for 6 måneder før fristdagen, kan opnå fortrinsret i et konkursbo. Det er en betingelse, at fordringshaveren uden ugrundet ophold har søgt kravet gennemført, men ikke har kunnet nå at foretage udlæg, der opretholdes i forhold til konkursboet.

Hvor en virksomhed ophører, uden at der bliver tale om konkursbehandling, er det efter forslaget Lønmodtagernes Garantifond, der efter tilsvarende retningslinjer skal udøve skønnet over, om fordringshaveren uden ugrundet ophold har søgt gennemført krav på løn m.v., der er forfaldne forud for 6 måneder før den dato, der efter fondens bestemmelse træder i stedet for fristdagen.